

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 15

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΧΩΔΕ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜ. ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΝΟΜ. ΣΥΝΤ. ΚΑΙ ΚΩΔ/ΣΗΣ
Τμήμα: γ'

Αθήνα, 21-4-1999
Αριθ.Πρωτ. Δ17γ/01/34/Φ.5.3α

ΠΡΟΣ: Τους Αποδέκτες του Πίνακα
Διανομής

Ταχ.Δ/ση : Χαρ.Τρικούπη 182
Ταχ.Κώδικας : 101 78 Αθήνα
Πληροφορίες : Αικ.Πλαντζουνάκη
Τηλέφωνο : 6428969

ΘΕΜΑ: Υπογραφή Συμβάσεων Δημοσίων Έργων.

Σας κοινοποιούμε συνημμένως την αριθμ. 121/99 γνωμοδότηση της Ολομέλειας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, την οποία και αποδεχόμαστε.

Με τη γνωμοδότηση αυτή, κατά την σύμφωνη γνώμη της Ολομέλειας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, γίνεται δεκτό ότι σε περίπτωση που έχει εκδοθεί απόφαση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ με την οποία αποδέχεται προσφυγή εργοληπτικής επιχείρησης κατά αποφάσεων και εγκρίσεων που σχετίζονται με τη δημοπράτηση του έργου η τυχόν υπογραφείσα σύμβαση για την ανάθεση εκτέλεσής του, στερείται νομίμου ερείσματος. Η υπηρεσία οφείλει να συμμορφωθεί με την απόφαση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ και η δημοπρασία να επανέλθει στο σημείο στο οποίο εμφίλοχώρησε η παρανομία.

Επιστούμε την προσοχή των Υπηρεσιών που ασχολούνται με την εκτέλεση των δημοσίων έργων να μελετήσουν και να έχουν υπόψη τους την ανωτέρω γνωμοδότηση και να μην προχωρούν στην άμεση υπογραφή συμβάσεων αν δεν συντρέχουν όλες οι νόμιμες προϋποθέσεις αδιαμφισβήτητης διενέργειας των διαγωνισμών και ιδιαίτερα όταν έχουν ασκηθεί προσφυγές στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κατά τις διατάξεις του άρθρου 16 του ν.2576/98.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ

Αριθμός Γνωμοδότησης 121/99

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ
Συνεδρίαση 5 Μαρτίου 1999

Σύνθεση

Πρόεδρος: Αριστομένης Κομισόπουλος, Πρόεδρος Ν.Σ.Κράτους.

Αντιπρόεδροι: Ρίζος Αντωνακόπουλος, Ευστράτιος Βολάνης.

Νομικοί Σύμβουλοι: Νικόλαος Πούλος, Χρίστος Παπαχρήστου, Θεμιστοκλής, Αμπλιανίτης, Χριστόδουλος Φραγκούλης, Δημήτριος Γριμάνης, Κωνσταντίνος Βολτής, Κων/νος Ντούσης, Χρήστος Τσεκούρας, Γεώργιος Πουλάκος, Σπυρίδων Σκουτέρης, Πασχάλης Κισσούδης, Δημήτριος Λάκκας, Ηλίας Παπαδόπουλος, Γρηγόριος Κράμπας, Κων/νος Μπακάλης, Θεόδωρος Ρεντζεπέρης, Εμμανουήλ Λουδάρος, Νικόλαος Κατσιμπας, Θεόδωρος Θεοφανόπουλος, Ιωάννης Πετρόπουλος, Νικόλαος Μαυρίκας, Χρήστος Θωμόπουλος, Χαρίκλεια Παλαιολόγου, Δημήτριος Παπαγεωργόπουλος, Ευάγγελος Τριτάς, Ιωάννης Μάσβουλας, Σπυρίδων Δελλαπόρτας, Φωκίων Γεωργακόπουλος, Σωτήριος Παπαγεωργακόπουλος, Δημήτριος Αναστασόπουλος.-Κρίτων Μανωλής, Βλάσιος Βούκαλης.

Εισηγητής: Θεόδωρος Ρεντζεπέρης.

Αριθμ.Ερωτ. Δ17γ/03/4/Φ.5.3.α/14-1-99 της Δ/σης Νομοθετικού Συντονισμού και Κωδικοποίησης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Έργων.

Περίληψη ερωτήματος: Ερωτάται αν: α) Στο δημοπρατηθέν έργο «Εξωτερικό δίκτυο ύδρευσης Δήμου Ακράτας, Δ' φάση» έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Ν.2522/97 και β) Η υπ'αριθμ. πρωτ. Δ17γ/01/97/Φ.5.3.α/13-11-98 απόφαση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ με την οποία έγινε δεκτή η κατατεθείσα στις 15-9-98 προσφυγή της εργοληπτικής επιχείρησης με την επωνυμία «Κων/νος Ασκούνης Α.Β.Ε.Τ.Ε.» έχει επιπτώσεις επί της υπογραφείσας στις 3-12-98 σύμβασης μεταξύ του Δήμου Ακράτας και της επιχείρησης «Ε.Κ.Τ.Ε. Α.Ε.» με την οποία της ανατέθηκε η κατασκευή του προαναφερθέντος έργου.

Επί των ερωτημάτων αυτών η Ολομέλεια του Ν.Σ.Κράτους γνωμοδότησε ως κατωτέρω:

I) Επί του πρώτου ερωτήματος:

α) Στο άρθρο 1 του Ν. 2522/97 (Α. 178/8-9-97) αναγράφεται ότι: «Οι διαφορές που αναφέρονται κατά τη διαδικασία που προηγείται της σύναψης συμβάσεων δημόσιων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου, εφόσον η σύμβαση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των Οδηγιών 93/37 Ε.Ο.Κ. (Ε.Ε.Λ.199/9-8-93), 93/36 Ε.Ο.Κ. (Ε.Ε.Λ 199/9-8-93) και 92/50 Ε.Ο.Κ (Ε.Ε.Λ. 209/24-7-92) ή στις διατάξεις με τις οποίες οι εν λόγω Οδηγίες έχουν μεταφερθεί στην εσωτερική έννομη τάξη».

Περαιτέρω, με το όρθρο 6 παρ.1 της προ μικρού αναφερθείσας υπ'αριθμ. 93/37 Οδηγίας και την ταυτόσημη διάταξη του άρθρου 11 παρ.1 του Π.Δ. 23/93 (Α.8) με το οποίο προσαρμόστηκε η

Εσωτερική Νομοθεσία που αφορά κατά κύριο λόγο στις διαδικασίες ανάθεσης της κατασκευής των δημοσίων έργων, με τις Κοινοτικές διατάξεις, ορίζεται ότι εφαρμόζονται στις συμβάσεις δημοσίων έργων, το προϋπολογιζόμενο κόστος κατασκευής των οποίων, χωρίς το Φ.Π.Α, είναι ίσο ή μεγαλύτερο των 5.000.000 Ε.Σ.Υ., δηλαδή του 1.535.363.542δρχ.

β) Ήδη, με το άρθρο 3 παρ.1 περ.α της υπ'αριθμ. 97/52 (Ε.Ε.Λ. 328/28-11-97) Κοινοτικής Οδηγίας, αντικαταστάθηκε η παρ.1 του άρθρου 6 της υπ'αριθμ.93/37 (Κοινοτικής) Οδηγίας και ορίστηκε ότι οι διατάξεις της εφαρμόζονται «στις συμβάσεις δημοσίων έργων η προϋπολογιζόμενη αξία των οποίων εκτός Φ.Π.Α είναι ίση ή μεγαλύτερη από το ισόποσο σε Ε.Σ.Υ. των 5.000.000 ειδικών τραβηκτικών δικαιωμάτων», δηλαδή των 5.000.150.548 Ε.Σ.Υ. ή των 1.581.592.592 δρχ.

Η νέα αυτή Οδηγία όμως εφαρμόζεται στα έργα τα οποία δημοπρατήθηκαν ή θα δημοπρατηθούν μετά τις 13-10-98, σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ.1 και κατά συνέπεια σε κάθε περίπτωση δεν καλύπτει το υπόψη έργο που δημοπρατήθηκε πριν την παραπάνω ημερομηνία.

γ) Εξάλλου, στο άρθρο 7 παρ. 1 του υπ'αριθμ. 2081/93 (L 193/31-7-93) Κανονισμού της (πρώην) Ε.Ο.Κ. και ήδη Ε.Ε., αναφέρεται ότι: «Οι ενέργειες που χρηματοδοτούνται από διαρθρωτικά ταμεία, από την Ε.Τ.Ε. ή από άλλο υφιστάμενο χρηματοδοτικό όργανο, πρέπει να συμφωνούν με τις διατάξεις των συνθηκών και των πράξεων που θεσπίζονται δυνάμει αυτών, καθώς και με τις Κοινοτικές πολιτικές, συμπεριλαμβανομένων όσων αφορούν τους κανόνες ανταγωνισμού, την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων και την προστασία του περιβάλλοντος, καθώς και την εφαρμογή της αρχής της ισότητας ευκαιριών ανδρών και γυναικών».

Π.α) Από τα συνοδευόντα το υποβληθέν ερώτημα στοιχεία και τις προφορικά δοθείσες συμπληρωματικές πληροφορίες πρόκύπτει ότι το προϋπολογιζόμενο κόστος κατασκευής του αναφερομένου στην περίληψη της παρούσας έργου, χωρίς το Φ.Π.Α., ανέρχεται σε 1.041.000.000 δρχ, υπολείπεται δηλαδή των 5,000.000 Ε.Σ.Υ.

Από τα ίδια όμως στοιχεία προκύπτει ότι το έργο συγχρηματοδοτείται και από τις αναφερόμενες στο άρθρο 7 παρ. 1 του υπ'αριθμ.2081/93 (Κοινοτικού) Κανονισμού πηγές, οπότε ανακύπτει ο προβληματισμός, αν λόγω αυτής της συγχρηματοδότησης, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Ν.2522/97, έστω και αν ο προϋπολογισμός του δημοπρατηθέντος έργου υπολείπεται των 5.000.000 Ε.Σ.Υ. , επί του οποίου παρατηρούνται τα κατωτέρω:

β) Κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά, το Κοινοτικό δίκαιο διακρίνεται σε πρωτογενές και δευτερογενές ή παραγωγό (Π. Δαγτόγλου, Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Δίκαιο, β'έκδοση, σελ.143 επομ., Ν.Σκανδάμη, Ευρωπαϊκό Δίκαιο και στοιχεία Ελληνικού Δικαίου προσαρμογής , σελ.444 επομ.). Πηγές του δευτερογενούς ή παράγωγου Κοινοτικού δικαίου είναι ο Κανονισμός, η Οδηγία και η προς τα Κράτη-Μέλη απευθυνόμενη απόφαση. Επισημαίνεται περαιτέρω ότι οι πηγές του δευτερογενούς δικαίου δεν τελούν σε τυπική ιεράρχηση, αλλά διαφέρουν κατά περιοχή ισχύος και περιεχόμενο, όμως ο Κανονισμός αποτελεί τη σπουδαιότερη πηγή του δευτερογενούς (Κοινοτικού) Δικαίου, θεωρούμενος ως ο κατ'εξοχή «νόμος» της Κοινότητας, δοθέντος ότι και στο άρθρο 189 παρ.2 της συνθήκης Ε.Ο.Κ. αναγράφεται ότι: «ο Κανονισμός έχει γενική ισχύ. Είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει σε κάθε Κράτος-Μέλος», έχει δηλαδή γενική ισχύ, καθολικότητα και άμεση ισχύ, είναι νομικά τέλειος, (Lex Perfecta) και η τήρησή του δεν αφήνεται στη διακριτική ευχέρεια των ενδιαφερομένων. (Δαγτόγλου, ενθ. ανωτ. με νομολογία του Δ.Ε.Κ.)

γ) Σύμφωνα όμως με τα ρητώς αναφερόμενα στο άρθρο 1 του Ν.2522/97, οι διατάξεις του εφαρμόζονται μόνο στα έργα τα οποία διέπονται από την υπ'αριθμ. 93/97 Κοινοτική Οδηγία χωρίς ειδική ή έστω έμμεση μνεία και του από 14ετίας ισχύοντος 2.081/93 Κοινοτικού Κανονισμού, ο οποίος όπως και στον υπέρτιτλό του αναφέρεται ρητά ορίζει ότι εκδόθηκε (μόνο): «Για την τροποποίηση του Κανονισμού Ε. Ο. Κ 2052/88 για την αποστολή των διαρθρωτικών ταμείων, την αποτελεσματικότητά τους και το συντονισμό των παρεμβάσεών τους μεταξύ τους, καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων», αλλά και το περιεχόμενό του αναλύσκει στη καλύτερη οργάνωση

τους, στον αντικειμενικότερο προσδιορισμό των περιοχών ή κοινωνικών ομάδων που έχουν ανάγκη ειδικής προστασίας και την αποτελεσματικότερη ενίσχυση τους.

Τα κριτήρια δηλαδή για την εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 2522/97 είναι ποσοτικά και σχετίζονται (μόνο) με τον προϋπολογισμό του δημοπρατούμενου έργου και όχι (και) ποιοτικά, εξαρτώμενα και από τους φορείς (συγ)χρηματοδότησης του έργου και ως εκ τούτου, κατά την ομόφωνη γνώμη της Ολομέλειας του Ν.Σ.Κράτους, η απάντηση η οποία αρμόζει στο πρώτο ερώτημα είναι ότι στο έργο «εξωτερικό δίκτυο ύδρευσης Δήμου Ακράτας Δ' φάση» δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του ν.2522/97. Επί του δεύτερου ερωτήματος.

III.α) Όπως, ρητά αναφέρεται στα άρθρα 2 παρ.1 και 3 του Ν.2522/97 αλλά και από την ερμηνεία των λοιπών διατάξεων του προκύπτει, η παρεχόμενη από αυτόν δικαστική προστασία έχει προσωρινό χαρακτήρα και λειτουργεί ως ασφαλιστικό μέτρο, αλλά δεν καταργήθηκαν οι προϊσχύουσες διατάξεις, ως προς τη δυνατότητα άσκησης ιεραρχικής ή ειδικής προσφυγής ενώπιον ιεραρχικά υπέρτερου οργάνου, δοθέντος μάλιστα ότι στο άρθρο 3 παρ.2 εδ. τελευταίο ορίζεται ότι: «Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν θίγουν διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας που προβλέπουν άσκηση διοικητικών προσφυγών και τη διεξαγωγή δημοσίων διαγωνισμών».

Εξάλλου, με τη μεταγενέστερη διάταξη του άρθρου 16 του ν. 2576/98 (Α.25/9-2-98), αντικαταστάθηκε η παρ.11 του άρθρου 12 του Ν.1418/84 και ορίστηκε ότι: « Οι διατάξεις του άρθρου 8 του Ν. 3200/55 «περί διοικητικής αποκεντρώσεως» εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις αποφάσεων ή εγκρίσεων των Αρχών ή Οργάνων όλων των φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα που αναφέρονται στις συμβάσεις ανάθεσης και εκτέλεσης δημοσίων έργων. Αρμόδιος Υπουργός είναι ο Υπουργός Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων».

Επισημαίνεται, ότι η αντικατασταθείσα διάταξη της παρ, 11 του άρθρου 12 του Ν. 1418/84 περιόριζε την ισχύ του άρθρου 8 του ν. 3200/55 μόνο στην παρ. 5.

γ) Από τα προπαρατεθέντα προκύπτει επίσης ότι, δεν υπάρχει σύγκρουση μεταξύ των διατάξεων, του άρθρου 16 του Ν. 2576/98 και των άρθρων 1 έως και 5 του Ν.2522/97, διότι ο Ν.2522/97 ρυθμίζει την παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας όπως ρητά ορίζεται στο προοίμιο και στην παρ.,1 του άρθρου 3, ενώ στο εδάφιο 3 της παρ.7 του άρθρου 4 ρητά ορίζεται ότι: « ο διάδικος που πέτυχε υπέρ αυτού τη λήψη ενός ασφαλιστικού μέτρου οφείλει μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση, ή όπου δεν προβλέπεται δημοσίευση από την έκδοση της απόφασης αυτής, να ασκήσει την αίτηση ακυρώσεως ή την κύρια αγωγή, διαφορετικά αίρεται αυτοδικαίως η ισχύς του ασφαλιστικού μέτρου» (Ούτω, ΕΑ.ΣτΕ, 54/98, 181/98, 506/98 κ.λ.π. και Εισηγητική Έκθεση του Ν.2522/97).

Αντίθετα, τέτοια υποχρέωση δεν έχει αυτός του οποίου η προσφυγή έγινε δεκτή από τον Υπουργό Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε, σύμφωνα με το άρθρο 8 του Ν.3200/55 και ο αμφισβητών την ορθότητα της πρέπει να την προσβάλλει με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ, άλλως, η απόφαση διατηρεί την ισχύ της και μετά την πάροδο της σχετικής προθεσμίας καθίσταται απρόσβλητη. Συνεπώς, οι διατάξεις του Ν.2522/97 αφενός και τα άρθρα 8 του Ν.3200/55 και 16 του Ν.2576/98 αφετέρου λειτουργούν παράλληλα και ανεξάρτητα μεταξύ τους έχουν διαφορετικό κατά κανόνα πεδίο και προϋποθέσεις εφαρμογής και παράγουν διαφορετικά αποτελέσματα και εναπόκειται στον ενδιαφερόμενο να επιλέξει τον ένα ή τον άλλο τρόπο προστασίας του ή και τους δύο.

IV.α) Από τα στοιχεία του υπηρεσιακού φακέλλου προκύπτει ότι η Α.Ε. με την επωνυμία Ε.Κ.Τ.Ε. άσκησε νομότυπα και εμπρόθεσμα προσφυγή κατά της υπ'αριθμ.94/98 αποφάσεως του Δημοτικού Συμβουλίου Ακράτας που αφορούσε στην επιλογή Αναδόχου για την κατασκευή του αναφερομένου στην περίληψη της παρούσας έργου, ενώπιον της προβλεπόμενης υπό του άρθρου 18 του Ν.2218/94 και ήδη 68 του Π.Δ. 30/96 (Α.21) (με το οποίο κωδικοποιήθηκαν οι διατάξεις που αφορούν στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση) Επιτροπής, η οποία έγινε δεκτή.

Την απόφαση αυτή προσέβαλε νομίμως με την κατατεθείσα στις 15/9/1998 προσφυγή ενώπιον του Υπουργού Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε η ΑΕ με την επωνυμία "Κων. Γ. Ασκούνης ΑΒΕΤΕ".

Η προσφυγή αυτή έγινε δεκτή με την υπ'αριθμ. Δ17γ/01/97/Φ.5.3.α/13-11-98 απόφαση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, η οποία υπεγράφη από τον Υπουργό την ίδια ημερομηνία, περιήλθε όμως στο Δήμο Ακράτας στις 9-12-98 δηλαδή μετά την πάροδο της προθεσμίας των εξήντα ημερών από την πρωτοκόλληση της προσφυγής και αφού στο μεταξύ ο Δήμος Ακράτας είχε υπογράψει σύμβαση κατασκευής του έργου στις 3-12-98, με την Εταιρεία "Ε.Κ.Τ.Ε. ΑΕ" θεωρώντας ενδοχομένως ότι εντός της προαναφερθείσας εξηκονθήμερης προθεσμίας έπρεπε να του έχει κοινοποιηθεί η σχετική απόφαση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, άλλως αυτή δεν παρήγαγε έννομες συνέπειες.

β) Όμως στο άρθρο 8 παρ. 3 του ν.3200/55 αναφέρεται ότι "Ο αρμόδιος Υπουργός οφείλει να αποφασίσει εντός εξήκοντα ημερών από της υποβολής της προσφυγής εις αυτόν".

Όπως παγίως γίνεται δεκτό η έκδοση μιας έγγραφης διοικητικής πράξης συντελείται όταν λάβει την οριστική της μορφή χρονολογηθεί και υπογραφεί από το Διοικητικό όργανο, το οποίο έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα, εκτός αν πρέπει να δημοσιευθεί, οπότε η έκδοσή της συμπίπτει με την ημερομηνία δημοσίευσής της (ΣτΕ 2699/63, ΣτΕ 4602/77, ΣτΕ 1626/70 κλπ, Σπηλιωτόπουλος, εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου 8^η έκδοση παρ.168 επόμ., του αυτού Ε.Δ.Δ. 1972, 168, επομ.).

Περαιτέρω, σύμφωνα με το ν.301/76 (Α.21) (ιδία άρθρο 1 παρ.1 περ.δ) οι ατομικού χαρακτήρα διοικητικές πράξεις δεν δημοσιεύονται εκτός αν από ειδική διάταξη νόμου προβλέπεται το αντίθετο.

Των εκδιδομένων, κατ'εφαρμογή του άρθρου 8 του Ν.3200/55 ατομικών διοικητικών πράξεων των Υπουργών δεν προβλέπεται δημοσίευση και κατά συνέπεια η υπ'αριθμ. Δ17γ/01/97/Φ.5.3.α/13-11-98 απόφαση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ θεωρείται ως τελειωθείσα από της χρονολογήσεως και της υπογραφής της και ως εκ τούτου παράγει έννομες συνέπειες, ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι κοινοποιήθηκε στο Δήμο Ακράτας, μετά την πάροδο της προθεσμίας των εξήντα ημερών, από της καταθέσεως στο γραφείο του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ της προσφυγής της Εταιρείας "Κ.Γ.ΑΣΚΟΥΝΗΣ ΑΒΕΤΕ".

Ως εκ τούτου, η υπογραφείσα στις 3-12-98 σύμβαση μεταξύ του Δήμου Ακράτας και της εργοληπτικής επιχείρησης με την επωνυμία "ΕΚ.ΤΕ. ΑΕ" στερείται πλέον νόμιμου ερείσματος και κατά την ομόφωνη γνώμη της Ολομέλειας του Ν.Σ.Κράτους η απάντηση η οποία αρμόζει στο δεύτερο ερώτημα είναι ότι ο Δήμος Ακράτας οφείλει να συμμορφωθεί με την παραπάνω απόφαση και η δημοπρασσία να επανέλθει στο σημείο στο οποίο κατά την απόφαση του Υπουργού εμφίλοχώρησε η "παρανομία" και αιρομένης αυτή σύμφωνα και με το άρθρο 24 παρ.3 του Π.Δ.609/85 να επαναληφθεί η προβλεπόμενη από το σημείο αυτό και μετέπειτα διαδικασία σύμφωνα με το περιεχόμενο της απόφασης του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ.

Αθήνα, 8-3-1999

ΕΘΕΩΡΗΘΗ

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΚΟΜΙΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΝΣΚ

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΕΝΤΖΕΠΕΡΗΣ

ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΝΣΚ